

ubfinde Meningen, og lige saalidt som det er min Bane at skjule min Mening i dunkle Phraser; jeg har courage de mon opinion, det skal Erfaringen lære den ærede Forslagsstiller.

Høgsbro: Heller ikke jeg har kunnet føle mig overbevist ved, hvad der er blevet anført af den høitærede Minister, eller finde den Udvei, som han har anvist, tilstrækkelig betryggende. Den høitærede Minister anførte selv, at der var en almindelig Uvillie blandt Almuen mod Gymnastikunderviisningen ved Almueskolerne, og jeg kan give det Vidnesbyrd, at i den Valgkreds, jeg har den Ære at repræsentere, er denne Uvillie, saavidt jeg har erfaret, aldeles eenstemmig, og jeg tillægger den saa meget større Betydning, som min Valgkreds ligger spredt imellem de flesvigste Sogne, hvor Gymnastikunderviisningen aldrig har været indført i Skolerne, og der alt saa der maatte være Leilighed til at see og paaskjønne de gavnlige Virkninger af en Gymnastikunderviisning ved Almueskolerne (Hør!). Den høitærede Minister indrømmede fremdeles, at for denne Uvillie var der Grund tilstede. Ogsaa dette er min fulde Overbeviisning, der har ganske vist fundet Misbrug Sted ved den Maade, hvorpaa Gymnastikunderviisningen er bleven fremmet, idet man har villet tvinge den frem paa Steder, hvor Forholdene gjorde det vanskeligt, eller endogsaa umuligt, naar hensees til den lange Vej til Almueskolen, til hele Almuens Maade at leve paa, at være klædt paa, eller naar hensees til den korte Underviisningstid, som kan finde Sted, eller endelig til Mangelen af dygtige Lærerekræfter, det er Alt sammen Forhold, der ikke ere saa ganske tilfældige eller forbigaaende, som det forekom mig, at den høitærede Underviisningsminister vilde gjøre gjældende. Jeg maa ganske tiltræde, hvad den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) igaar omtalte, om det Mislige i at ville tvinge Almueskolelærerne til at være fuldkomne i en Mængde Fag og navnlig i saadanne Fag, som gif i forskjellige Retninger, idet vi derved kun ville faae en jern Middelmaadighed, men det er langt uheldigere end en Dygtighed, som er

indskrænket til en enkelt Retning. Men det er dernæst ogsaa min Overbeviisning, at Gymnastikunderviisningen hidtil er drevet paa en Maade, som man idetmindste ikke overalt kan billige. Den har altfor meget haaret Spor af at være udgaaet fra Militairskolens Støvlettjeneste, den er altfor meget gaaet ud paa at afrette Mennesket, omtrent som det var en Maskine, overseende den naturlige Forbindelse, der er imellem den legemlige og aandelige Udvikling. I den Henseende kan jeg maaskee minde om, at den Tid, da Gymnastikunderviisningen blev en befaleet Læregjenstand i vore Almueskoler, falder sammen med den Tid, da man indførte den indbyrdes Underviisning, hvis døde Mechanisme allerede er dømt af Tiden. Men dernæst troer jeg rigtignok, at der maa tages noget mere Hensyn til den almindelige Uvillie, end flere af Rigsdagens Medlemmer og den høitærede Minister ere tilbøielige til, og jeg troer ikke, at det kan gaae an paa en Tid, da Stemningen i saa høi Grad er imod Gymnastikunderviisningen i Almueskolerne, at ville fremtvinge den. Den høitærede Underviisningsminister udtalte, at man kunde afhjælpe Manglerne ved at skaffe bedre Betingelser tilstede, men jeg tør paastaae, at de Forsøg, der i den seneste Tid ere gjorte i den Retning, maaskee mere end noget Andet have fremkaldt den stærke Uvillie, som for Tiden finder Sted, og jeg troer, at vil man vedblive at gaae frem i den Retning, vil det gaae, som den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. N. Hansen) igaar sagde, saa vil man gjøre Gymnastikunderviisningen endnu mere umulig. Jeg troer fremdeles, at selv om man havde Magt til at fremtvinge Gymnastiken i vore Almueskoler, burde man dog ikke gjøre det. Vi sidde dog her for at gjøre Folket selvstændigt og myndigt; vi sidde her for at bidrage Vort til at tilbagegive Communerne den Selvstændighed, som tidligere Adels- og Gnevælden har berøvet dem, i den Overbeviisning, at det alene var dem, der kunde bedømme, hvorledes Folket skulde have det; vi sidde her for at udvilde Folket, ikke ved Tvang, men ved Frihed, for at arbejde, ikke blot for Folket, men ogsaa ved Folket. Denne Vej er